

- In libris agiographis
 Et valde fuit perspicax
 Cuius sacrato dogmate
 Tota nimirum Gallia
 15 Qui fervens Christi calicem
 Pro se statuto presule
 Per viae diversoria
 Quin auditorum pectora
 O pedes pacis baiuli
 20 Vos speciosos dixerat
 Transcurso Hreni flumine,
 Tandem per dei gratiam
 Tunc Regina metropolis,
 Collegit hunc pro hospite,
 25 Hic gloriosus advena
 Primatis necnon populi,
 Peliciente Norica
 Quam adire decreverat,
 Quam felix dies Noricae
 30 Qua ditabatur presule,
 Tunc cepit salus patrie
 Et pravitatis scelere³⁾
 Predulcis eius qualitas
 Reddit cunctis amabilem
 35 Quae rudimenta fidei
 Per Vitalem interpretem
 Mellito corde ructuat
 Et ut doctor benivulus
 Persuadens in prudentia,
 40 Omne quod⁵⁾ disputaverat
 Factorum sanctimonia
 Ut quos verbo non caperet
 Cum late messem domini
 Informavit egreie
 45 Tunc emersere tempora,
 Christus probare militem,
 En accidit, ut unica
 Stuprose pregnans fieret
 Hec Outa⁷⁾ dicta fuerat,
 50 Persona quaedam nobilis,
 Sed dum orrerent scelera
 Confitendum suffugerant
 Qui pio quidem animo
 novae legis et veteris
 et in perspectis efficax.
 fulsit Pictavis inclite,
 dilexit eius monita.
 potare per agoniam,
 dehinc secessit peregre.
 dicta sparsit dulciflua¹⁾),
 scripturae pavit nectare.
 latores euangelii,
 vates quos iam previderat²⁾).
 sed et parte Germaniae,
 venit ad Baioariam.
 ignara nacti ominis,
 cuius nunc viget munere.
 retentatur industria
 ne temptet ultra progredi.
 subductus est Avariae,
 cum exulari ceperat.
 refulsit illo tempore,
 fulget virtutum iubare.
 viam virtutis pandere
 plebem⁴⁾ magnam convertere.
 vocisque liberalitas
 votisque suis habilem.
 dabat adleta domini,
 eius suggessit comitem.
 lectu favum quem ceperat,
 gaudet lucrandis omnibus.
 querens in sapientia
 clara luce firmaverat⁶⁾).
 congressit exemplaria,
 vel actu lucrifaceret.
 purgaret sorde vicii,
 neophitos ecclesiae.
 quo vellet per certamina
 quem pace novit alacrem.
 Dietonis ducis filia
 famamque culpa lederet.
 quam Sigibolt obpresserat,
 sed mecho despicabilis.
 morti velut obnoxia,
 sancto viro quod fecerant.
 condescendebat proximo

1) 'duciflua' Hs. 2) verb. 'hos propheta laudaverat quos... ferre viderat' (cf. Rom. 10, 15). 3) verb. 'ab erroris opere vel mentis tor-titudine'. 4) 'blebem' Hs. 5) 'quo' Hs. 6) Dafür am Rande: 'Catholica quae docuit ex sacris scriptis astruit'. 7) 'Öta' Hs.